

φιλήσης, adscripta ad id quod poetam scribere oportebat, μη στέροξης. Idque etiam metro comprobatur.

785. Libri αἰγύπτιον ἕβρον. Scripsi Αἰγύπτειον ἕβροι. Dixit ἕβρον ἄνερα Hesiodus O. et D. 189. Eius adiectivi neutrum hic posuit Aeschylus.

786. Libri δύσφορον. Scripsi δύσοιστον, cuius interpretatio in textum erat illata, et addidi οἶ, quod et sententia et metrum iuebant.

787. διώμενοι E.

789. διζήνται M. G. δίζηνται Rob.

791. πιδανεν σέθεν M. πιδάνεν σέθεν G. τί δ' ἄνευ σέθεν Rob. qui ex codice suo τί δ' ἄν νευσέθεν adnotat.

792. Libri θνατοῖς.

793. Libri ό ό ό ά ά ά.

794. Libri ὄδε μάρις νάϊος γάϊος. Turnebus μάρις. Vt apertum est ὁ νάϊος ab Aeschylō scriptum fuisse, sic etiam ὄδε demonstrativum, quo significetur *en adest*, dicendum esset ὄδ' ὁ μάρις. Sed tum duo dicta hic versus contineret, ὄδ' ὁ μάρις· ὁ νάϊος γάϊος. Id vero inconcinnum est. Quare divisi ὁ δέ.

795. Addidi ἦέ, ἦέ.

796. πρόμαρπι M. G. Rob. πρόμαρτι E. Inserui σύ.

797. 798. ἰὸφ ὄμ αὐθι κάκκας νυ δνῖαν βοῶν ἀμφαίνω M. Rob. Eodem modo G. praeterquam quod ἐμφαίνω habet et νο ex correctione. ἰὸφ, ὄμον αὐθι κάκκας νυ ex E. adnotatum. Perridicule ἰὸφ ὄμ pro interiectionibus habita sunt. Si ad metrorum rationem critici attendissent, vidissent, ut in antistrophico versu est βλοσυρόφροσι, ita hic quoque simile nomen lectum esse. Deinde quod in libris est κάκκας, quum scholiastes καταβάσεις interpretetur, patet eum καββάσις legisse habuisseque pro accusativo. At est genitivus. Puto me recte ex vestigiis corruptorum verborum haec eruisse, ὀσιόφρονα λύσιν καββάσις ὀλωλῆα βόαμα φαίνω, *priam solutionem descensionis (ad navem) perditā imploro clamitans*. Καταβαίνειν proprium verbum est de iis qui ad navem e litore descendunt. Vbique ὀλωλα, ut apud Latinos *perii, interii, occidi*, in magno periculo dici solitum est: raro participium de homine vivo dicitur. Sed ita apud Sophoclem Antig. 1288. de se Creon, αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω. Ceterum chorus priam liberationem dicit, quae reveretur sanctitatem supplicantium.

799. Geminavi ὄρω.

800. τάδε φροίμια πράξαν πόνων βιαίων ἐμῶν M. G. E. Rob. πράπραξ ex P. affert Butlerus. Non est credibile in tanto metu et terrore Aeschylum illud πράξαν posuisse, sed videtur interpres ἐπραξαν adscripsisse. Itaque eo eiecto leviter mutavi ordinem verborum ad exemplum versus strophici.

801. ἦέ ἦέ M. G. E. ἰέ ἰέ Rob.

803. 804. βλοσυρόφρονα χλιδαῖ (χλιδαῖ G. Rob.) δυσφοραναῖ